

Biržu Lauks

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JEKABPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMES ORGĀNS

Nr. 55 (2693)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 10. maijā

Maksā
2 kap.

Drīz sāksies ganību periods

Pavasaris šogad aizkavējies, taču jau pavisam drīz beigsies kūts periods un sabiedriskais ganāmpulks izies ganībās. Cetru mēnešu rezultāti lopkopības produkcijas ražošanā liecina, ka ļoti lielā daļā mūsu rajona saimniecību lopu ziemošanā bijuši nopietni trūkumi. Tas slikti ietekmējis uzņemto saistību izpildi piena ražošanā. Pusē rajona saimniecību šī gada četros mēnešos piena bruto produkcijas iegūts mazāk nekā tanī pašā laikā pērn. Lai izpildītu šogad uzņemtas saistības lopkopības produktivitātes kāpināšanā, ļoti rūpīgi jāsagatavo priekšā stāvošajam ganību periodam, jāraugās, lai tie intensīvi izmanto tu lēto ganību zāli. Vasaras periodā nodrošinot produktīvo ganāmpulku ar teicamas kvalitātes zāļu konveijeru, vēl ir iespējams izlīdzināt robu, kas radušies saistību izpildē. Tādēļ tagad katras saimniecības vadītājiem un lauksaimniecības speciālistiem jau jābūt skaidrībā, kur lopus ganīs, ar ko tos piebaros, lai zāļas papildbarības pietiktu visai vasarai.

Ne mazāk svarīgi ir jau tagad parūpēties, lai lopiem vasaras periodā netrūktu dzeramā ūdens.

Pārejot uz ganību periodu, jo svarīgi ir lopus iepriekš pieradināt jaunajiem apstākļiem, lai krasā pārmaiņa neietekmētu piena izslaukumus. Tajās novietnēs, kur ziemā govīs nav laistas pastaigās, tas tagad jādarā noteikti. Pirmajās ganību dienās lopiem līdztekus noteikti jāizbaro arī sausa rupja barība. Nebūs lieki, ja zootehniķi tagad jau rūpīgi pārbaudīs, vai katrā

govju grupa ir apgādāta ar minerālbarību. Tāpat jāraugās, lai līdz izlaišanai ganībās ļoti tiktu atkāpuroti.

Praksē bijuši vairāki gadījumi, ka ar lopiem ganību perioda sākumā notiek dažādi nelaimes un slimības gadījumi. Lai tie nenestu saimniecībām zaudējumus, katram lopkopim jāzina, kā sniegt lopiem pirmo palīdzību. Te savs vārds sakāms veterinārajiem darbiniekiem. Kārtējās lopkopju sanāksmēs, kurās noteikti vēlams noorganizēt pirmās ganību perioda sākuma, veterinārārstiem jāiepazīstina lopkopji ar elementāriem veterinārās sanitārijas noteikumiem, lai tie zinātu, kas darāms katrā atsevišķā gadījumā.

Ne mazāk svarīgi ir izraudzīt pastāvīgus ganus katrā govju novietnē. Tādos kolhozos, kā Neretas ciemata «Draudzība», Mazzalves ciema «Dzimtene» un daudzos citos, kur ganu darbs ir ļoti atalgots un tie ir materiāli ieinteresēti izslaukumu kāpināšanā, arī intensīvais ganību periods dod daudz un lētu pienu. No šo saimniecību pieredzes derētu mācīties tiem kolhozu vadītājiem un brigadieriem, kuri uzskata gana darbu par mazsvarīgu, un tādēļ to veic dažādi gadījuma laudis.

Šogad rajona lopkopju saime uzņemusies jo augstas saistības. Tās nedrīkst palikt tikai solījums. Intensīvi izmantojot lēto ganību zāli, ir visas iespējas godam izpildīt savas ieceres piena produkcijas ražošanā un tā pašizmaksas pazemināšanā.

Kolhozā «LENINA KAROGS» jau apsēti 150 ha vasarāju.

Vakar kolhozā „Draudzība” sāka sēt kukurūzu.

SEKOJĒT PIRMRINDNIEKU PIEMĒRAM!

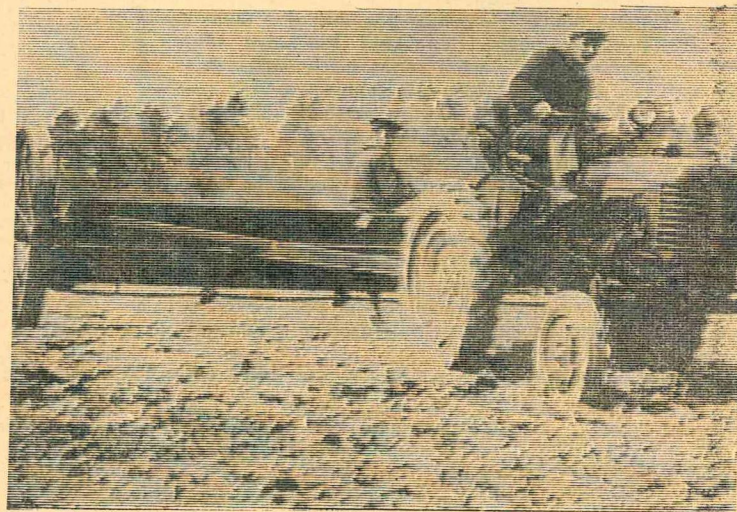
Iniciatīva mehanizatoru rokās

Veikli darbs sokas Alfredam Niedram. Izklidētājs platā joslā aiz sevis uz augsnes atstāj izirdinātu kūstmēslu slāni. Pirms pāris gadiem šo darbu varēja veikt tikai prava grupā kolhoznieku un paņūgu, tagad viens pats traktorists gan izved, gan izklidē mēslojumu.

Lietus dienas negaidot pārtrauca spraigos pavasara lauku darbus. Mehanizatori saīguši pētīja rudeni, pelēkos līnājošos padebešus: varbūt parādīsies saule? Kalendārs rādīja, ka pāriet agrīnie cukurbiešu sējas termiņi. Brigadieris nervozēja. Traktoristiem knudēja rokas. Darbs steidzams, neatliekams, bet nu pieņemta bezdarbība. Pāris dienas pagāja, kamēr saulē un vējos apzūva pielījušie tūrumi.

Nu, puīši, tagad parādiet, ko spējat. Nosebotaits jātgūst! — Biržu kolhoza priekšsēdētājs Jānis Erdlāns, norikojis visus rītenraktorus uz cukurbiešu tūriem, uzmundrināja mehanizatorus. Traktoristi paši saprata, ka tagad viss atkarīgs no viņu prasmes, no darba tempiem.

Ari minerālmēslojumu vēl nesen izsēja no sētuvēm. Tagad arī šis darbs pārgājis mehanizatoru ziņā. Jānis Puinovskis un Jānis Pulaks uzmanīgi seko, lai augsne vienmērīgā daudzumā saņemtu minerālmēslojumu.

Autora foto

nis Pulaks platā joslā izsēja superfosfāta mēslojumu, bet Alfreds Niedra izklidēja atvestos kūstmēslus. Čakli strādāja arī skolēni. Viņi un to biedri šogad plašajos Biržu kolhoza laukos apkops 20 ha cukurbiešu sējumu.

Bērni, neatstājiet tūrumā nevienu akmentiņu. Pašiem vēlāk būs jāravē un traktoristiem arī grūti irdināt rindstarpas, ja akmeni traučē, — pamudināja savus audzēkņus skolotājs. Mazās rokas žigli kustējās un tūruma malā krājās akmeņu kaudzes.

Kā ik pavasari, pirmie sāk darbu

Hertas Smuidriņas vadītās pirmās brigādes laudis. Te jau apsēti 3,5 hektāri pupu, turpat 40 ha vīķauzu mīstra, iesākta cukurbiešu sēja. Tagad vienā paņēmienā mehanizatori apsēs pāri par 20 hektāri šīs kultūras.

Šogad mūsu saimniecībā cukurbietes aizņems 75 hektārus, — stāsta priekšsēdētājs, — 35 ha no tiem būs lopbarībai. Kaprizais pavasaris nedaudz aizkavēja sēju, bet tagad mehanizatori cenšas atgūt nokavēto. Dažu dienu laikā pa-beigsim sēju visā platībā.

D. Sliškāns

Izvēršas visu kultūru sēja

Cukurbietes, pupas, zirņauzas, kvieši, dārzeņu sēklinieki, kartupeļi. Šodien kolhozā «Draudzība» sēj un stāda visas vasarāju kultūras.

Kārtējā brigadieru ražošanas apspriedē pieņemts lēmums strauji izvērst visu kultūru sēju masveidā. Priekšsēdētājs Vilbalds Dubults dod rīkojumu sausākajos laukos koncentrēt tehniku. Traktoru DT-20

vadītāji bb. Sustīņš, Stivriņš, Pantalovs saņem vienlaicīgi uzdevumu cukurbiešu sējai. Vienā dienā viņi apsēja 10 ha platību. Darbā laistas graudu sējmašīnas, kartupeļu stādāmās mašīnas SKG-4.

Apsēta platība kolhozā jau pārsniedz 100 hektārus.

Mūsu korespondentu punkts Neretas ciematā

Panākumus izšķir tempu

Saukas ezera krastā, Palsānu silā malā, bieži apdzīvotās vietas Dzegūzes tuvumā saimniecības centrā un citur dzirdama traktoru rīkoņa. Tā neapklust visu dienu. Lones padomju saimniecības mehanizatori steidz iesēt vasarāju kultūras.

Traktorists Romualds Simanovskis ar kustīgo DT-20 sēj cukurbietes netālu no ezera. Viņam piedrošies Jānis Kņevinskis ar zirgvilkmes sējmašīnu saimniecības pretējā malā. Lauki vēl pamitri. Izrādās, ka daudzās vietās darbs

labāk sokas zirgiem nekā traktoriem. Brigadieris Antons Sijņonoks bija rēķinājis galvenokārt ar traktoristiem, bet tagad darbā laiž arī zirgvilkmes sējmašīnas. Tuvākajās dienās cukurbiešu sēja jāpabeidz. Izrādījās, ka zirgvilkmes sējmašīnām rindu platums 50 cm. Mehāniskai rindstarpu apstrādei tas neizdevīgi. Tādēļ saimniecības kalēji ātri pārkārtoja trīs zirgvilkmes sējmašīnas uz 60 cm darba platumu. Panākumus izšķir tempu un operatīva rīcība. Vairāk nekā 10 hektāri cukurbiešu apsēti.

Juris Paupers ar DT-54 sēj zirņus. Viņa kontā turpat 20 ha apsētu tūrumu. Leonards Liseckis tikko paspēja sagatavot 10 ha lielo tūrumu lopbarības pupu sējai, kad uz tā ar sējmašīnu piekabēm devās Jāņa Vitola vadītais traktors. Guņārs Liseckis gatavo augsni cukurbiešu sējai.

Mehanizatori steidzas — panākumus izšķir tempu. Lones padomju saimniecības traktoristi negrib palikt pēdējo skaitā.

Mūsu korespondentu punkts Lones padomju saimniecībā

Astoņas neaizmirstamas dienas Maskavā

(STĀSTA VĻKJS XIV KONGRESA DELEGĀTE)

Kad jāapkopo mani iespaidi par jauno komunisma cēlāju forumu — komjaunatnes XIV kongresu — diezgan grūti to izdarīt. To ir bezgala daudz. Pašus spilgtākos tomēr pacentišos aprakstīt.

Man tāpat kā visiem 40 Padomju Latvijas delegātiem bija gods pārstāvēt mūsu republikas komjauniešu saimi XIV kongresā Maskavā. Sīrsnīgi mūs ceļā pavadīja Rīgas pionieri un jaunieši. 13. aprīlī ap pusdienlaiku gar vagona logiem pavīdēja stalti nami, jaunceltņu sastatnes, bet reproduktora izdzirdām vārdus: «Pilsoni pasažieri, vilciens tuvojas mūsu Dzintenes galvaspilsētai Maskavai», kas lika katrā sirdij iepukstīties straujāk, satrauktāk...

Vēl nebijām visi nokāpuši no vagona kāpnītēm, kad jau nogranda orķestris, simtiem roku mums sniedza ziedus, piemiņas lietas. Tie bija Dzeržinska fabrikas komjaunieši. Pēc nelielā mītiņa mūs aizvīzināja uz visjaunāko un vienu no skaistākajām viesnīcām «Junistj». Trešajā stāvā bija mūsu rezidence. Telefons, komfortablas mēbeles, parkets...

Tajā pašā dienā lielajā Georgija pils zālē reģistrējāmies. Netālu pamanīju, ka sēž un raksta lieliskais cilvēks — arī mūsu kongresa delegāts, pirmais kosmonauts Jurijs Gagarins. Viņš visu laiku smaidīja, sarunājās ar komjauniešiem. Nemaz neiedomājos, ka viņš var būt tik vienkāršs, gluži parasts cilvēks! Uzzinājām, ka gaišā zāle celta 1849. gadā, tagad te notiek dažādi jaunatnes vakari, glabājas daudz dažādu grāmatu.

Pirmskongresa dienās apskatījām vietas, kur dzīvojis un strādājis Ļeņins. Mūs aizkustināja vienkāršā istabu iekārta muzejā, rakstāmpiederumi un mēbeles, ko lietojis mīļotais vadonis. Atceros, vienā no kongresa starpbrīžiem es un vēl citi delegāti satikāmies ar komjaunatnes II un III kongresa delegāti b. Ivanovu. Viņa pastāstīja, ar kādu lielu, neatslābstošu enerģiju Ļeņins piedalījies minēto kongresu darbā, kā viņš mīlētis jaunatni, redzējis tajā nākotni. Dīļi atmiņā iespiedusies šī tikšanās, sarunas un viss redzētais par Vladimiru Iljiču.

Apmeklējām Kremļa Ieroču palātu. Acis vai apreiba no skatīšanās! Lielas karietes, ar ko kādreiz braukāja kņazi, bruņas, apģērbi, pērles, ieroči — viss no senās, mums, jaunatnei, nepiedzīvotās vēstures... Tad diženā Tautas saimniecības sasniegumu izstādē, jauno gleznotāju darbi, kas aizrāva ar savdabīgo skaistumu, laikmeta diženumu.

Kongresa atklāšanas dienas priekšvakarā apmeklējām V. I. Ļeņina Mauzoleju. Nevar aprakstīt tās izjūtas, kas pārņem, sperot soļus pa pelēkā marmora kāpnēm, veroties dārgās sejas vaibstos. Vai to var aizmirst? Protams, nekad.

Bijām arī tādā vietā, no kurienes var redzēt visu Maskavu — Ļeņina kalnos. Vai es, vienkārša lauku meitene — lopkope, varēju kādreiz sapņot, ka staigāšu pa Lomonosova universitāti, vērošu Čerjomušku straujo izaugsmi? Šajā jaunajā Maskavas rajonā pacēlušies tūkstošiem skaistu, labiekārtotu namu. Seit dzīvo darbaļaudis, tie, kas tāpat kā mēs laukos dara lielu darbu komunisma celtniecībā, liek ķieģeļi pie ķieģeļa nākotnes ēkā.

Un tad pienāca 16. aprīlis. Tūkstošiem ļaužu — jauniešu straume plūda uz Kongresu pili, kurā pirms nedaudziem mēnešiem bija noticis vēsturiskais partijas XXII kongress. Bet tagad te ieradāmies mēs — turpat 4000 delegātu, bet kopā ar ārzemju viesiem — pieci tūkstoši. Cik daudz dažādu seju, ādas un matu krāsu, bet cik vienotas domas — domas par mieru, labāku dzīvi, PSKP Programmas īstenošanu! Pie katra sola speciālas «austiņas», lai varētu runas noklausīties vairākās valodās. Par brīnišķīgo zāli nevarējām vien nopriecāties — puķes, slidošās kāpnes gandrīz kā metro, grīda nosepta ar skaistiem paklājiem utt.

Domāju, ka kongresa gaitai sekoja arī mūsu rajona jaunatne, tāpēc varbūt siki neapstāšos pie darba kārtības.

Ar ilgiem un sīrsnīgiem aplausiem sveicām N. Hruščovu un valdības locekļus, kosmonautus Jurijs Gagarinu un Hermani Titovu. VĻKJS CK pirmais sekretārs S. Pavlovs izsmeloši runāja par padomju jaunatnes paveikto darbu, tiem milzīgajiem uzdevu-

miem, kas jāpaveic mums, jaunatnei, lai drīzāk izpildītu partijas XXII kongresa lēmumus. Arī es, klausoties referentā, daudz delegātu runās, domāju, kā labāk paveikt savu darbu, ka noteikti jāspēj izslaukt tos vairāk nekā 3000 kg piena no govīm, ko šogad apņemos.

Likās, ka jaunatne uz šo forumu bija atnesusi istu pavasara siltumu un gaismu. Tas staroja no manu biedru, mūsu daudzo delegātu acīm, smaidiem, rokas spiedieniem. Starpbrīžos visa Kongresu pils bija kā dziesmu un deju krāsainais dārzs. Iemācījāmies dziedāt jaunās dziesmas, ieguvām neskaitāmus draugus. Es, piemēram, pānteresējos, kā strādā slaucējas dažās citās republikās. Ir ko mācīties!

Visi bijām lielā sajūsmā par mūsu jaunāko brāļu un māsū — pionieru delegāciju, kas ieradās apsveikt kongresa dalībniekus. Viņu dedzīgie vārdi mums lika padomāt, ka arī uz priekšu jāiet dzīves avangardā, jābūt par paraugu. Otrās kongresa dienas vakarā skatījāmies brīnišķīgo baletu «Gulbju ezers». Jāatzīstas, tas bija pirmais balets, ko redzēju savā 20 gadu mūžā. Tikāmies arī ar kinoaktieriem un Maskavas Dzeržinska fabrikas komjauniešiem.

Visspilgtāk man atmiņā palikusi Nikitas Hruščova uzstāšanās. Savu runu viņš sāka diezgan klusiem, vienkāršiem vārdiem, vēršdamies pie jaunatnes. Viņa izteiktās domas kļuvas tagad par vadzvaigzni, uz ko jāorientējas, kā jāstrādā un jādzīvo.

... Un, lūk, nemanot astoņas dienas apritēja kā sapnī, brīnišķīgā un vērtīgā. Zēl bija šķirties no Maskavas, draugiem no Azerbaidžānas, Novosibirskas un Astrahaņas un vēl citiem, ar kuriem iepazinās šajā skaistajā pilsētā. Šīs dienas nevarēs aizmirst, tāpat kā draugus, jo kongresa lēmumi un aicinājums vienmēr atgādina, ka jaunatnei jāiet komunisma cēlāju priekšpulkā.

A. Avena,

Vietalvas padomju saimniecības slaucēja

Kad darbs kļuvis sirdij tuvs

Lopkopei Dailai Gasparovičai slaucējas darbs sen nav svešs. Viņa vienmēr ar savu neatlaidību, rūpību un darba mīlestību ierindojusies labāko slaucēju skaitā saimniecībā. Pagājušā gadā viņa izslauca no savas grupas govīm vidēji 2579 kg no katras. Viņas koptās govīs vienmēr ir tīras un labā miesas stāvoklī. Tā tas bija arī šogad, uzsākot jauno lopkopības gadu.

Taču apzinīgā lopkopēja nešaubījās nevienu mirkli, kad kolhoza valde lūdza viņu atdot savu govju grupu citai slaucējai, bet ieteica uzņemties kopt 12 grūsnās telītes. Tās atlasījām tikai šķirnes un ceturtais pakāpes. Tobird telītes bija vājas, panīkušas. Čaklās lopkopes apzinīgais darbs jau devis augļus, visas jaunatnesušās pirmpienes uz šodienu ir jau vidējā

miesas stāvoklī. Papilddevā viņa izbaro katrai govij pa 16 kg pašas izaudzēto sakņu un skābarības.

Uz 1. maiju viņa izslaukusi no katras pirmpienes vidēji 508 kg piena.

Arī šogad b. Gasparoviča apņēmusies audzēt 1 ha platībā kukurūzu, 0,4 ha cukurbietes un 0,3 ha kartupeļu. Tas būs krietns ieguldījums barības bāzes fondā viņas grupā.

Labi kopusi grūsnās telītes arī lopkope Ērika Zemberga. Viņa vēl nesen strādāja laukkopībā, taču jauno profesiju jau iemīļojusi. Viņa labprāt atsauca ierosinājumam plaucēt rupjo barību — āboliņa smalkumus.

Lopkope jau izslaukusi no katras pirmpienes 364 kg piena.

A. Grinberga, kolhoza «Arājs» zootehniķe

zaudējums. Kur slēpjas neveiksmes cēloņi?

Pašlaik jaunieši ir 17 gadi. Dabiski, ka viņi trūkst pieredzes, zināšanu. Ja kolhoza vadība atzina par iespējamu viņai uzticēt tik lielu grupu, tad vajadzēja Valiju Pavlovu apmācīt un iepazīstināt ar pirmrindnieku darba paņēmieniem. Katrā ziņā biežāk vajadzētu kontrolēt viņas darbu, raudzīties, vai barība pareizi sagatavota un izbarota, dot padomus un atklāt kļūdas pašā sākumā.

Nepareizi vainot šajā neveiksmē tikai Valiju Pavlovu. Ir jāmeklē iemesli, kāpēc pie vienādas barības vienā cūku kūti dzīvsvara pieaugums cūkām augstāks nekā otrajā.

Kolhozā nav noslēpums, kā mehānizēt cūku kūti ir mitra. Sutināšanas agregāta sabojāšanās gadījumā cūkas baro ar nesutinātu barību. Ar traucējumiem strādā ūdens piegādes ierīces. Tomēr ar to

Jaunatne—komunistiskās kustības avangardā

Kam gan citam, ja ne vispirms Ļeņina komjaunatnes biedriem, padomju jaunatnei nākotnes sabiedrības iezīmes jāiedzīvinā mūsu šodienā — ikdienas darbā un sadzīvē! Par to runāja arī komjaunatnes XIV kongresā. «Viens par visiem un visi par vienu» — šis komunistiskā darba kustības lozunga atradis savu vietu arī bijušā Krustpils rajona rūpkombinātā. Daudzi jaunieši stājušies nākotnes izlūku rindās. Lūk, Līvānu galdnieku ceha komjaunieši Juris Stikāns, Edmunds Lapers, Jānis Rībulis un jaunieši Jānis Laižāns cīnās par komu-

nistiskā darba brigādes nosaukuma iegūšanu.

Starp labākajiem komjauniešiem un jauniešiem var minēt Pļaviņu stikla taras ceha komjaunieši Valentīnu Okolņaju, Gostiņu mehāniskā ceha komjaunieši Jāzēpu Vāivodu, Krustpils galdnieku ceha jauniešus Antoniju Larijonovu un Jāni Muižnieku, Krustpils mehāniskā ceha jaunieši Leonoru Cakuli un daudzus citus, kuri komunistiski izturas pret darbu, saviem pienākumiem.

Komunistiskā darba sacensība ietver sevi ne tikai cīņu par augstu darba ražīgumu, bet arī par vispusīgi

izglītotu, kulturālu cilvēku. Darbu ar mācībām prot saistīt komjaunieši galdnieks Juris Stikāns, šuvēja Rīta Kūka, trikotāžas ceha jaunieši Anita Kondrāte un daudzi citi. Savus uzdevumus viņi sistemātiski izpilda par 105—110%.

Priecīgi apzināties, ka mūsu kolektīvā arvien vairāk cilvēku sāk strādāt un dzīvot komunistiski. Tas nozīmē, ka jo drīzāk pienāks brīdis, kad izzudīs atšķirība starp garīgo un fizisko darbu.

V. Kļaviņa, Krustpils rūpkombināta komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre

Sekojo VĻKJS XIV kongresa aicinājumam

Pavasara sējai šogad rosīgi gatavojās Vietalvas ciemā Odzienes kolhoza komjaunieši — mehanizatori, speciālisti, laukkopji.

Lauksaimniecības arteļa mehāniķis komunist Rostislavs Dimitričenko jau uz PSRS Augstākās Padomes vēlēšanu dienu 18. martu raportēja par godam paveikto tehnikas remontu un gatavību sējai. Par tehnikas saglabāšanu, cīņu pret zudumiem, taupību ražošanā šī kolhoza mehanizatori ir galvenie iniciatori rajonā, tie, kas godam tur savu doto vārdu.

Uzsākot septiņgades ceturto gadu, komjaunieši uzņēmās paaugstinātas saistības. No saimniecības 22 komjauniešiem lielākā daļa strādā ražošanā, tāpēc tas ir liels spēks. Jau rudenī un ziemā jaunie mehanizatori Arturs Bernovičs, Zigurds Jirgens u. c., arot augsni, vedot organiskos mēslus, rūpējās par augstām ražām. Pērn kukurūzas audzētāji ieguva 535 cēt zaļās masas no ha, bet šogad jauno mehanizatoru, posmnieka jaunieša Pētera Dombrovskā cieša apņēmšanās ir novākt vēl augstāku ražu. «Mežotnes selekcijas stacijā iegūtais zinašanas man ļoti noderēs».

P. Miežītis

Materiāli ieinteresēt

lopbarības ražotājus

Laikam laukkopība bija tieši tā nozare, kurā mūsu saimniecībā iepriekšējos gados vismazāk pielietoja materiālos stimulus. Tāpēc ne vienmēr cilvēki bija ieinteresēti strādāt ražīgāk, jo samaksa naudā un gaudā par izstrādes dienām gada beigās nesaņēma cerēto, maz ietekmēja darba ražīgumu. Ievērojot to, kolhoza «Vienība» valde kopā ar brigāžu pārstāvjiem noteikusi papildāpmaksas visās ražošanas nozarēs.

Piemēram, augkopībā, ja novāc

10—12 cēt no ha, brigāde iegūst 5% no ienākumiem, kas saņemti, iegūstot ražu virs 9 cēt no ha; ja novāc vairāk par 15 cēt no ha, tad saņem 8% no tiem ienākumiem, ko dod virs 14 cēt ievāktā raža. Darba spējīgie kolhoznieki, kas nav izstrādājuši darba dienu minimumu, papildāpmaksu nesaņem. Par katru virsplānā izaudzēto tonnu graudu brigadieris papildus saņem 2% labības.

Siena, ražas novākšanas un skābarības sagatavošanas laikā materiālos stimulus noteiks, vadoties no konkrētiem apstākļiem.

Kā zināms, šogad īsta cīņa būs par cukurbiešu augstu ražu izaudzēšanu. Un te neiztikt bez ieinteresētības.

Pēc cukurbiešu ravēšanas un retināšanas pabeigšanas kopējiem izsniegs naudas avansu 30% apmērā no summas, ko paredzams saņemt, izaudzējot plānoto ražu. Par katru virsplānā izaudzēto tonnu cukurbiešu apmaksās 12 rubļi. Par katru novāktu tonnu cukurbiešu kopējs saņems vēl 4,5 kg cukura (pret samaksu).

Arī mehanizatori ieinteresēti audzēt bagātas kukurūzas zaļās masas ražas. Piemēram, par katru ha pie 400—500 cēt zaļās masas izmaksās 8 rubļi, bet par 500—600 cēt lielu ražu — jau 10 rubļus. Ja iegūs 600 cēt un vairāk kukurūzas no ha, par katru apkopto un novāktu hektāru papildus saņems 12 rubļus.

P. Svoks, mūsu korespondentu punkta loceklis Kalna ciemā

Zaudēti ne tikai rubļi...

Marta mēneša pēdējās dienās Sēlpils ciema Raiņa kolhoza cūkkopes vērtēja darba rezultātus. Saimniecības lopkopības speciālisti svēra un aprēķināja bekonu diennakts pieaugumus.

Cūkkopēja Anna Zakēna apkopj 40 bekonus. Viņas grupā dzīvsvara caurmēra pieaugums diennakti šoreiz bija 492 grami. Marijas Rubenes grupā ir 70 bekonu, to diennakts pieaugums — 450 grami. Bet Valijas Pavlovas grupā tikai 190(!) grami.

Pēc skolas beigšanas Valija palika strādāt kolhozā. Pagājušā gada novembrī viņa uzņēmās apkopt 80 barokļu lielu grupu. Marta mē-

nesī šās grupas bekonu diennakts pieaugums nesaņēma pat 200 gramus. Pārsteidzoši maz! Visas minētās grupas saņem vienādu barību. Pie tam Valija strādā mehānizētā kūti, kurā darbojas mehāniskais lopbarības sagatavotājs un izsniedzējs.

Šogad no A. Zakēnas grupas valsts iepirkumā jau nodotas 39, M. Rubenes — 50, bet no V. Pavlovas grupas — tikai 13 bekoncūkas — svarā no 80—85 kg par 1,30 rubļi kilogramā.

Ja no V. Pavlovas grupas būtu nodots tikpat daudz bekonu kā no M. Rubenes grupas, kolhozs būtu ienēmis vēl 4000 rubļu. Tas ir liels

PIEREDZES APMAIŅAI

Kā mēs panāksim piena ražošanas kāpinājumu

Kolhozā «Ezerkrasts» šā gada piecos mēnešos piena kopējā ieguve palielinājusies par 20%, salīdzinot ar to pašu periodu pagājušajā gadā. Vidēji no govju ganāmpulkā izslaukts 477 kg piena. Daudz tas nav, ja salīdzina šo skaitli ar mūsu saimniecības labāko lopkopēju iegūtajiem izslaukumiem. Tas norāda, kādas lielas iespējas mums vēl ir neizmantotas piena ražošanas kāpināšanā, jo slaucēja Marta Budena tajā pašā laikā ieguvusi 1392 kg un Monika Vilcāne — 1032 kg piena vidēji no katras govjs.

Ja apskatām atsevišķu slaucēju darba rezultātus salīdzinājumā ar pērnā gadu, tad vislielāko izslaukuma kāpinājumu uzrāda slaucējas Biruta Jaunzeme — 279 kg, Valija Kašpāne — 156 kg, Marta Budena — 111 kg vidēji no govjs.

Mūsu lopkopēju panākumu pamatā ir pašreizējais, rūpīgais darbs un lielā pieredze. Lopkopju lielākā daļa strādā savā profesijā jau ceturto un piekto gadu. Bet slaucēja Alma Lamberga slauc govīs jau deviņus gadus. Kolhoza valde saprot, cik svarīga nozīme ir kadrēm lopkopības produkcijas kāpināšanā. Ir izstrādāta papildmaksas lopkopējiem.

Tā, piemēram, ja slaucēja ieguvusi no govju vidēji 1500—2000 kg piena, pārrēķinot pēc bāzes tauku satura, tad par katru iegūto kilogramu saņems papildus 0,5 kapeikas.

Ja iegūts vidēji no govju 2501—

3000 kg piena, saņems attiecīgi 1,5 kapeikas.

Slaucēja M. Budena pagājušajā gadā saņēma papildmaksu vien 447 rubļus, A. Lamberga — 269 rubļus, B. Jaunzeme — 172 rubļus. Paredzēta arī papildmaksas par saņemu audzēšanu.

Otrs svarīgs faktors piena ieguves kāpināšanā ir barības bāze. 1961./62. gada ziemošanas periodam bija sagatavots vairāk rupjās barības, pie kam augstākās kvalitātes. Varējām izbarot vidēji govij 5 kg āboliņa, 3,5 kg salmu un 10 kg skābarības.

Rezultāti uz šodienu būtu daudz labāki, ja lopī būtu nodrošināti pietiekošā daudzumā ar sulīgo barību.

Liels kavēklis darbā ir darbietilpīgo procesu nepilnīgā mehanizācija. Tā automātiskā dzirdīšana un uzkarināmie sliežu ceļi ir tikai pusē novietoti. Mehāniskā slaukšana nav iekārtota nevienā fermā. Jau 1961. gada vasarā Lauktechnikas Jēkabpils rajona nodaļa uzsāka Gaisiņu novietnes mehanizāciju, taču vēl šodien to nevar nodot ekspluatācijā.

Lai nākamā ziemošanas periodā lopī būtu labāk nodrošināti ar sulīgo barību, esam ieplānojuši šogad audzēt pākšaugus 50 ha, cukurbietes — 30 ha un kukurūzu 90 hektāru platībā.

B. Ikaunieks,
kolhoza «Ezerkrasts»
kontrolasistents

Aitkopība dod labus ienākumus

Nereti nācies dzirdēt dažu kolhozu vadītāju un lopkopības speciālistu spriedumus, ka, lūk, aitkopība nekādas jūtamas ienākumus nenesot, ka vispār aitas neatmaksājoties turēt... Turpretī mūsu saimniecības ļaudis šādām aplamām domām nekad nepievienotos. Pie mums aitkopība ir cieņa, un ik gadus, šo nozari attīstot, ganāmpulku uzlabojot un pilnveidojot, tā lauksaimniecības artelim dod labus ienākumus.

Protams, bez neatlaidīga, sistemātiska darba nevar iztikt. Piemēram, pašreiz svarīgākais uzdevums ir vaislas aitu, jaunaitu un teķu bonitēšana. To mēs veicam katru gadu, jo ir ļoti svarīgi dzīvniekus novērtēt pēc ražības, dzīvsvara un sugas īpašībām. Parasti bonitēšanu veic pavasarī, isi pirms aitu cirpšanas, jo vilna, kura augusi visu gadu, parāda savas labās un sliktās īpašības. Tās cilts darbā ir ļoti nepieciešams.

Mūsu kolhozā aitu un teķu bonitēšanu regulāri piedalās Zinātnu akadēmijas zinātniskā līdzstrādniece L. Spalviņa, bet šogad ieradās arī aitkopības zootehniķis speciālists b. Miķelsons. Ik gadus sistemātizējot bonitēšanas materiālus, ganāmpulks izveidots no Latvijas tumšgalvainajām tīršķirnes elite un I klases aitām un teķiem. Lūk, selekcijas grupā, kur par aitkopi strādā E. Lejiņa, ikkatras no 61 aitas caurmēra dzīvsvars ir 62 kg, vilnas nocirpums gadā — 3,6 kg. No vaislas teķa «Čempions», kura svars ir 106 kg, šopavasara ieguva 6,1 kg, bet no teķa «Stiprais» — 5,5 kg vilnas.

Nododot vilnu pieņemšanas punktā, to ieskaitīja I klasē ar tīras vilnas iznākumu 60% un ieguva apmēram 1398 rubļus.

Šogad no E. Lejiņas grupas aitām ieguva 91 jēru, t. i., no 100 aitām mātēm — 150 jērus. Tas ir samērā labs sasniegums. Tāpat sekmiīgi atnešanās šogad notika citās fermās.

Kur galveno panākumu atslēga? Jāsaka, ne mazāk svarīga par šķirnes darbu ir aitu barošana un kopšana. Piemēram, pirmās brigādes «Purvmalniekos», kur strādā b. Lejiņa, aitu mātes visu ziemu mitinās dēļu šķūnī, gandrīz ik dienas tās

izlaiž aplokos pastaigā. Protams, dažas dienas pirms un pēc atnešanās vaislinieces iedzina blakus kūti, bet 5 dienas pēc jēra piedzimšanas atkal pārvietoja uz šķūni ar visu pēcnācēju. Dzīvnieku veselībai tas nāk par labu. Visu ziemu papildbarībā devām arī vitamīniem bagātu skujiņu un apšu zaru barību. Vaislinieču barības devā ietilpst 1,5—2 kg vitamīnsiena, 2 kg labas viķauzu vai kukurūzas skābarības, sākot ar janvāri — 200 g miltu. Bez tam ievērojām tādu normu — ja aintai ir viens jērs, dodam 100 g spēkbarības, ja divi — jau 200 g dienā. Šādas spēkbarības normas mums paredzētas līdz 20. maijam. Jāatzīmē, ka ik gadus vasarā aitas ganām kultivētās ganībās, āboliņa atālos, tāpēc dzīvnieki labā miesas stāvoklī. Protams, praksē pārliecinājamies, ka ganības aitam jāmaina.

Lecināšanas laikā teķiem dodam labu zaļbarību, 0,5—1 l vājpiena, 1 olu dienā katram. Aitas aplecina individuāli. To veicam parasti augustā, septembrī, lai lielākais vaivums atnestos februāra mēnesī.

Aitu ganāmpulks mūsu saimniecībā nav liels — 135 vaislas aitas, 56 remonta aitiņas, kas domātas ganāmpulka atjaunošanai un palielināšanai. Vaislai atstāti 3 teķi, bet 30 pērnā gadā dzimušos pārdos šķirnes lopu sagādes kantorim.

Pērn pārdevām 46 jaunās aitiņas Preiļu rajona Sverdlova kolhozam, par katru saņemot 55 rubļus. Divdesmit pagājušajā gadā pārdotie teķi Madonas šķirnes lopu sagādes kantorim deva 2400 rubļu ienākuma. Šajā gadā paredzēts pārdot 70 aitiņas un teķiņus, bez tam vairākus desmitus teķu pusotra gada vecumā, kurus kopj pieredzes bagātā aitkope L. Ozole.

1961. gadā aitkopība saimniecības kasē ieplūdināja 10400 rubļus. Viena vaisliniece, kas atradās kolhozā no gada sākuma, deva 73 rubļu ienākuma.

Septiņgades ceturtajā gadā plānojam šo izdevīgo lopkopības nozari vēl paplašināt un no aitkopības ieņemt 12000 rubļu. Par to cīnās mūsu aitkopes.

M. Gludīte,
Krustpils ciema kolhoza
«Lejiņa karogs» zootehniķe

Lopkopības produkcijas ieguves rādītāji rajona kolhozos un padomju saimniecībās 1962. gada četros mēnešos

Saimniecības nosaukums	Piena bruto ieguve 1962. gada 4 mēn. pret 1961. gadu	Izslaukts piens uz 100 ha lauks. izm. zemes cnt	Vidējais izslaukums no 1 govjs kg	+ vai —, sa- līdzinot ar to pašu laiku pērn	Ražota gaļa cnt kautsvārā		
					uz 100 ha lauks. izm. zemes	Uz 100 ha tīrumu	Uz 100 ha pārējās lauks. izm. zemes
KOLHOZOS							
Kirova	187	79	629	+ 255	9,8	13,7	3,0
Druva	182	40	363	+ 141	3,9	6,2	1,3
Uzvara (Rožkalna c.)	167	49	436	+ 134	6,1	7,1	1,3
Dzimentene (Vīpes c.)	161	24	304	+ 114	3,6	7,2	1,5
Vienība (Vīpes c.)	154	37	411	+ 64	4,7	8,1	1,8
Komunārs (Atašienes c.)	150	40	367	+ 112	3,9	6,0	1,3
Dignāja	149	56	437	+ 132	3,0	4,7	1,1
Leimaņi	145	36	363	+ 121	3,1	5,6	1,2
Uzvara	142	38	368	+ 109	3,2	5,4	1,1
Padomju Armija	141	35	365	+ 61	4,0	6,2	1,4
Padomju Latvija	133	18	210	+ 34	2,2	4,4	1,0
Rekords (Rožkalna c.)	132	62	494	+ 71	6,3	8,3	1,6
Birži	125	45	422	+ 62	4,9	7,7	1,7
Kārļa Marksa	125	35	468	+ 52	6,1	11,6	2,4
Leņina	122	68	472	+ 49	2,3	2,9	0,6
Ezerkrasts	120	57	477	+ 18	5,0	7,4	1,6
Leņina ceļš	120	56	412	+ 16	6,3	9,6	2,0
Stars	120	32	279	+ 46	3,8	5,6	1,1
Daugava (Ezeriešu c.)	120	28	372	+ 78	2,9	4,6	1,0
Draudzība	119	80	627	+ 81	4,4	6,3	1,3
Komunārs	117	49	416	+ 30	2,4	3,7	0,8
Strauts	116	54	397	— 2	5,2	8,9	1,9
Sarkanais karogs	116	54	426	+ 3	4,0	7,1	1,5
Jānupe	116	47	413	+ 22	7,1	8,9	1,9
Arājs (Staru c.)	111	34	305	— 1	5,5	8,7	1,9
Leņina karogs	109	50	397	— 18	7,7	14,1	3,0
Arājs	107	46	337	+ 2	8,1	12,7	2,7
Ciņa	106	50	388	— 8	7,1	11,8	2,5
Mežgale	105	85	679	+ 22	4,3	7,0	1,5
Zelta vārpa	105	58	387	+ 4	4,2	7,6	1,6
Vienība	102	22	258	+ 17	1,1	1,7	0,3
Uz priekšu	100	52	436	— 61	4,5	8,7	1,9
I. Maijs	99	54	383	— 4	4,9	7,7	1,7
Komjauniešis	98	47	319	— 16	2,1	3,3	0,8
Selga	97	85	459	— 72	12,1	21,6	4,6
Vārpa	97	58	419	+ 8	6,1	10,3	1,4
Ozols	97	49	526	— 28	4,5	7,6	1,6
Viesīte	97	28	239	— 18	2,4	3,7	0,8
Dubna	96	70	518	— 28	9,9	14,8	3,2
Latvijas KP X kongresa	96	29	363	— 26	3,5	6,9	1,5
Sarkanais partizānis	95	84	628	— 119	8,4	14,1	2,9
Dzimentene	94	49	395	— 91	5,1	8,1	1,7
Raiņa	92	58	395	— 39	5,3	9,0	2,0
Padomju Dzimentene	92	31	305	— 42	2,9	5,4	1,1
Capajeva	90	33	288	— 41	11,0	15,9	3,6
Nākotne	88	35	346	— 101	5,9	9,3	2,0
Nākotnes kalējs	88	34	282	— 66	3,5	6,2	1,3
Daugava	87	42	334	— 31	3,2	5,4	1,1
Sēlija	86	58	416	— 82	8,2	14,2	3,0
Odziņa	85	51	384	— 115	4,4	7,8	1,6
Oškalna (Staru c.)	85	44	318	— 75	2,7	3,5	0,8
Laucece	84	43	328	— 82	6,7	9,1	2,0
Rīts	83	62	579	— 147	6,6	9,1	2,0
Rekords	82	34	280	— 62	4,7	5,9	1,1
Oškalna	81	40	352	— 76	2,1	3,3	0,6
Sudrabkalna	79	49	349	— 122	3,6	5,7	1,2
Zālvīte	73	30	256	— 123	1,5	2,1	0,4
Sarkanā zvaigzne	70	42	369	— 228	10,9	19,0	4,1
Staburags	66	44	335	— 230	6,0	9,5	3,2
Asupe	64	24	219	— 120	1,6	2,1	0,3
Vidēji kolhozos:	106	47	398	— 1	4,8	7,7	2,5

PADOMJU SAIMNIECĪBAS							
Atašiene	145	40	497	+80	3,4	5,1	1,1
Mežāre	105	48	451	—59	4,6	7,6	1,6
Vietalva	99	59	461	—49	6,3	10,7	2,2
Plaviņas.	97	65	534	—98	7,2	13,0	2,8
Sece	94	33	292	—103	6,6	9,0	2,0
Nereta	93	54	510	—19	6,7	9,2	2,0
Zasa	90	42	382	—38	5,1	7,6	1,6
Druvas	85	34	298	—87	5,3	7,6	1,7
Lone	83	66	397	—115	13,5	18,9	4,0
Ābeļi	65	59	366	—389	12,1	22,7	4,8
Vidēji padomju saimniecībās:	95	48	416	—68	6,2	9,4	2,0
Vidēji rajonā:	103	47	403	—17	5,2	8,1	1,8

Pa revolucionārās vēstures pēdām

Latvijas KP Centrālās Komitejas uzdevumā tiek vāktas ziņas par bijušajiem Sudžanas (tagad Kuzbass) akmeņogļu šahtu partijas pagrīdes organizācijas dalībniekiem.

Pēc esošiem datiem Sudžanas šahtā 1915.—1916. gadā strādājuši evakuētie brāļi — Bērziņš (Bērziņš, Bērziņš) Nikolajs un Jakovs (Jakovs, Jekabs, Jāzeps), kuri tur piedalījies revolucionārajā pagrīdes darbā.

Līdz evakuācijai viņi kopā ar savām ģimenēm dzīvojuši Jēkabpilī

pilsētā un strādājuši muzikas instrumentu fabrikā: Nikolajs — par stīgu instrumentu meistaru, bet Jakovs — par strādnieku.

Nikolaja Bērziņa labajai rokai trūka rādāmā pirksta.

Ziņas par Bērziņiem tiek vāktas sakarā ar Sudžanas (Kuzbasa) akmeņogļu raktuvi revolucionārās pagrīdes organizācijas vēstures sagatavošanu izdošanai.

Personas, kuras pazīst minētos biedrus, vai viņu radniekus lūdzam rakstiski vai mutiski paziņot redakcijai.

Apgūsim grāmatvedības specialitāti

Sodien — izvērstas komunisma celtniecības periodā, kad krasi pieaugusi ražošana, kad uzņēmumu rīcībā nonāk arvien lielāki materiālo vērtību un darbaspēka resursi, kad ražošanā tiek izmantota sarežģīta tehnika, plānošanas un uzskaites loma vēl vairāk augusi. Tas rada vajadzību pēc augsti kvalificētiem grāmatvedības speciālistiem, kuri, atrazdamies ražošanas centrā, varētu būt arī sabiedriskā darba organizatori.

Grāmatvedības speciālistus lauksaimniecības uzņēmumiem gatavo Jēkabpils lauksaimniecības tehnikums, kurā uzņem vidusskolu beigušos jauniešus, dodot priekšroku tiem, kuriem ir praktiskā darba stažs un kuras komandē mācīties kolhozi vai padomju saimniecības.

Mācoties tehnikumā vienu gadu un 10 mēnešus, audzēkņi apgūst ne tikai grāmatvedību, bet arī politiku, ekonomiju, finansēšanu, statistiku, plānošanu, tiesību pamatus un citus priekšmetus, kā arī iegūst otru — mašīnrakstītāja profesiju.

Saistot mācības ar praktisko

darbu, audzēkņi sešus mēnešus nepārtraukti strādā grāmatvedībā dažādās padomju saimniecībās un kolhozos, tai pašā laikā daļu no mācību priekšmetiem apgūstot neklātienē. Pavasaros un rudens notiek praktiskā apmācība rajona kolhozos un padomju saimniecībās, iepazīstoties ar visām lauksaimniecības nozarēm.

Tehnikuma sabiedriskās organizācijas — komjaunatne, arodbiedrība, DOSAAF, fizkolektīvs dod iespēju ikvienam izkopt savas organizatora iemaņas visdažādākajos sabiedrisko pasākumos.

Tehnikumu beigušie strādā par grāmatvežiem padomju saimniecībās un kolhozos, kā arī par grāmatvežiem — revidentiem.

Vīsi sekmīgi audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumam ir kopgalds un kopmītne. Mācību sākums 1. septembrī. Adrese: Jēkabpils, Padomju ielā 1, telefons 2418.

E. Ambrazevičs,

Jēkabpils lauksaimniecības tehnikuma mācību daļas vadītājs

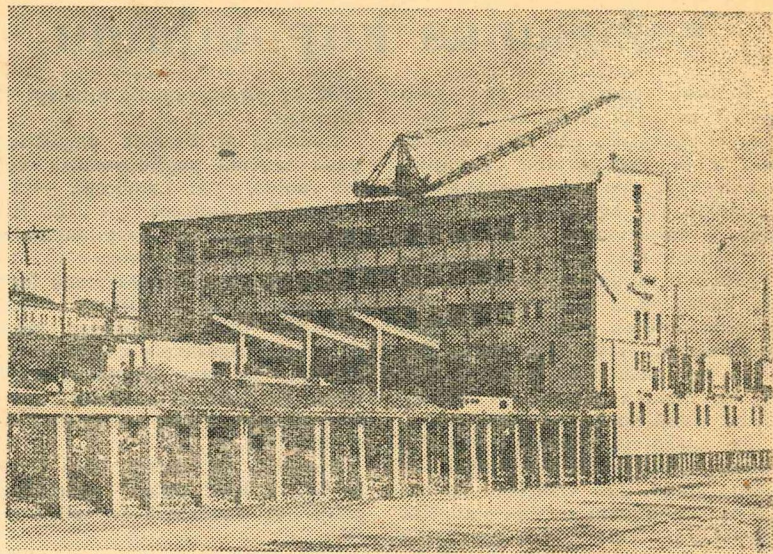
Pretim Rīgas centrālajam kolhozu tirgum ceļ jaunu autobusu staciju. Jaunajā autobusu stacijā būs pasažieru zāles, restorāns, viesnīca šoferiem, mātes un bērna istaba.

Attēlā: jaunās stacijas galvenā ēka.

S. Daņilova (LTA) foto

Jauna autobusu stacija

Mazo muziku velte

Par godu V. I. Lēpina pionieru organizācijas 40. gadadienai Jēkabpils un Līvānu muzikas skolas nolēmušas sarīkot kopēju koncertu. Tas reizē būs arī atskatīte par mācību gadā paveikto darbu. Koncerts solās būt visai interesants, jo dos iespēju salīdzināt visu triju rajonu muzikas skolu veikumu. Programmā dzirdēsim skaņdarbus klarnetei, vijolei, klavierēm un akordeonam, kā arī dažus instrumentālus ansambļus.

Koncerts notiks 13. maijā Jēkabpils pilsētas kultūras namā.

J. Valdēns

STARPTAUTISKAIS APSKATS

DARBA UN CIŅAS SVETKI

Pirmo Maiju — visu zemju darbaļaužu vienības un starptautiskās solidaritātes svētkus — atzīmēja visu kontinentu darba cilvēki.

Pirmais Maijs izsludināts par darbaļaužu solidaritātes dienu sakarā ar amerikāņu proletāriešu šķiras cīņām: 1886. gadā šai dienā Čikagas ielas sārtojās ar nonāvēto streikotāju asiņiem. Aizvadītajos 76 gados pasaulē notikušas milzīgas pārmaiņas. Viena trešdaļa cilvēces ir nometusi kapitālisma važas un tagad sekmīgi iet pa sociālisma un komunisma ceļu.

Sociālistiskās sistēmas zemju panākumi iedvesmo kapitālistisko valsti darbaļaudis vēl vairāk pastiprināt cīņu pret ekspluatāciju, par sociālu progresu, par mieru.

Ar šādiem lozungiem 1. Maijā gāja demonstrācijās un pulcējās mitiņos kapitālistisko zemju darbaļaudis. Japānas galvaspilsētā Tokijā 1. Maija mitiņā piedalījās 630.000 cilvēku, demonstrējot savu apņēmību cīnīties par mieru, demokrātiju, par tautas dzīves līmeņa celšanu. Ar šādām prasībām darbaļaudis izgāja demonstrācijās 830 apdzīvotās vietās. Plašs mitiņu un demonstrāciju vilnis pārvēlās Itālijai, Francijai, Indijai, Indonēzijai un citām zemēm. 1. Maija manifestācijās darbaļaudis izvirzīja prasību: lai 1962. gadā valdību miers un uzlabotos darba tautas dzīve.

Sogad Pirmo Maiju sāka svinēt arī daudzas koloniju un nesen politisko neatkarību ieguvušo zemju tautas. Āfrikas republiku Augšvoltas un Nigērijas iedzīvotāji rīkoja plašus mitiņus un demonstrācijas. Anglijas kolonijā Ziemeļrodēzijā 30 tūkstoši afrikāņu kalnraču 1. Maijā pieteica streiku, prasot darba algas paaugstinājumu un apmaksātus atvaļinājumus.

Darbaļaužu šķiras cīņas plašā vēriena iebiedētas, vairāku zemju valdības centās neļaut darba tautai atzīmēt savus 1. Maija svētkus. Parīzē bija aizliegta demonstrācija. Francijas galvaspilsētā strādniekiem bija atļauts organizēt mitiņu kādā nelielā pilsētas daļā. Un arī tur strādniekiem bija ņemta iespēja brīvi svinēt Pirmo Maiju. Viņus ciešā lokā ieslēdza policija. Grieķijas varas orgāni bija aizlieguši rīkot demonstrācijas un sapulces brīvā dabā. Atēnu un Pirejas ielas stingri apsargāja policija un žandarmērija. Grieķijas darbaļaudis 1. Maiju atzīmēja ar 24 stundu vispārēju streiku. Portugāles galvaspilsētā Lisabonā policija izmantoja spēku, lai neļautu

portugāļiem nosvinēt proletariāta solidaritātes dienu: demonstrantu izklidināšanai policija laida darbā ložmetējus, kavalēriju un nūjas. SAVALDĪT AMERIKĀŅU ATOMMANIAKUS!

Amerikas Savienotās Valstis Klusā okeāna rajonā rīko kodolieroču izmēģinājumus atmosfērā. Ignorējot tautu vētraiņu protestu, ASV valdošās aprindas izdara veselu sēriju jaunu kodolsprādzienu. Tas ir noziegums pret cilvēci. Šis amerikāņu atommaniaku akts ir jo nodevīgāks tāpēc, ka to izdara laikā, kad Ziemeļnotiek / apspriede par kodolieroču izmēģinājumu aizliegšanu un kad ar Padomju Savienības un citu miermīlīgo zemju pūlēm radīta iespēja pozitīvi atrisināt šo problēmu.

Nesen neitrālistiskās zemes — 18 valstu atbrūšanās komitejas locekles — iesniedza priekšlikumus, kuru mērķis ir palīdzēt panākt vienošanos par kodolieroču izmēģinājumu aizliegšanu. Padomju Savienība šos priekšlikumus novērtēja pozitīvi, turpretim Savienotās Valstis uz tiem atbildēja ar kodolsprādzieniem. Ar to ASV valdošās aprindas un to sabiedrotie sevi atmaskoja, parādot visai pasaulei, cik liekulīgi ir to apgalvojumi, ka arī tās esot par mieru un atbrūšanos. Lai kā kodolieroču izmēģinājumus arī mēģinātu attaisnot rietumvalstu politiskie darbinieki, viņiem tomēr neizdosies vājināt aizvien pieaugošo protestu pret ASV barbarisko rīcību — kodolsprādzieniem Klusajā okeānā. Baltais nams (ASV prezidenta rezidence) šīs dienas saņem daudzas telegrammas ar aicinājumu ASV valdībai: «Rimstieties, kamēr vēl nav par vēlu!». Daudzās zemēs pie amerikāņu vēstniecību ēkām izlikti piketi un notiek protesta demonstrācijas. Tautu dusmas un sašutumu par amerikāņu atommaniaku rīcību pauž arī gājieni, ko organizē daudzu zemju iedzīvotāji, cīnoties par mieru, pret atomieročiem.

D. Kasatkins

Redaktora v. Z. TILTIŅA

Kolhozam «Nākotnes kalējs» steidzīgi vajadzīgi šoferis un gans. Alga pēc vienošanās. Pieteikties pa telefonu Lielzelve 16 vai personīgi.

Antoņina Jāzeps m. Šerija, dzim. 1931. g., dzīvo Jēkabpilī, Oskalna ielā 3—2, ierosinājusi laulības šķiršanu pret Georgiju Pēteru d. Šeriju, dzim. 1930. g., dzīvo Jēkabpilī, Oskalna ielā 3—2.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

„BRĪVAJĀ PASAULĒ”

«Antikomunisms ir pēdējais patvērumš nelieliešiem», pie tāda secinājuma nonācis pazīstamais laikraksts «New York Herald Tribune» komentējot Džons Krosbijs. «Antikomunisms sapulcinājis zem saviem sadriskātajiem karogiem lielsku zagļu, laupītāju, apmelošanu, denuncētāju, cilvēkniežu un idiotu kolekciju. Jo aktīvāks, jo indīgāks ir antikomunisms, jo vairāk jums jāsarģā maks un pulkstenis.»

Amerikāņu avīze «Reader's Digest» raksta: «Tagadējais bezdarbs daļēji izskaidrojams ar to, ka amerikāņu strādnieku apmācīšana un kvalifikācija neatbilst modernās tehnikas līmenim. Vispirms jau Amerikas Savienotajās Valstīs nav strādnieku izglītības un kvalificēšanas konkrētas programmas, un kamēr tādas programmas mums nav, bezdarbnieku skaits katasrofiski palielināsies.»

Angļu avīze «Guardian» raksta: «Bolīvija ir potenciāli bagāta zeme, taču puse tās iedzīvotāju ir analfabēti, daudz slimu un dzīvo pusbadā. Bolīvijā ir daudz plašu lauksaimnieciski neizmantotu tropu ieleju, bet bolīviešu vairākums tikko velk dzīvību tukšnesīgajā plakanā kalnē. Kaut gan Bolīvijā ir lielas lauksaimniecības bagātību rezerves, tā lielāko daļu pārtikas importē par līdžekļiem, ko dod alvas raktuves.»

Indijas avīze «Hindustan Standard» raksta: «Cena, ko Āzijas zemes maksā par niecīgas devības izpausmēm (domāta amerikāņu «palīdzība»), ir tā, ka tās atļauj citiem kontrolēt savu ekonomiku un politiku, cieš morāli un jūtas kā nepilnvērtīgas zemes. Par to visu viņām dod kaut kādus sīkus, bez kuriem varētu iztikt.»

Angļu avīze «Observer» šādi raksturo apstākļus Portugālē: «Dzīves līmenis Portugālē ir viens no viszemākajiem Eiropā. Kaloriju

daudzums, ko vidēji saņem iedzīvotāji, ir vismazākais Eiropā, bet ar tuberkulozi tur mirst vairāk cilvēku nekā jebkur citur Eiropā. 40 procenti iedzīvotāju ir lasīt un rakstīt neprātīgi, bērniem, kas vecāki par 11 gadiem, nav paredzēta bezmaksas izglītība.»

Turcijas veselības aizsardzības ministrija ziņo, ka šai zemē ir 250.000 tuberkulozes slimnieku, visvairāk to ir strādnieku ģimenes. Turcijā ir tikai 12.000 ārstu, no kuriem 6500 praktizē lielās pilsētās.

Osakas (Japāna) policijas prefektūras saņemušas dienesta vajadzībām speciālu mācību grāmatu, kurā izklāstīts, kā policistiem piekļūst jāuzvedas. Šīs unikālās rokasgrāmatas 86 lappusēs doti norādījumi: kā izturēties pret «godājamajiem kungiem» un vienkāršajiem japāņiem, kā godbīdīgi uzrunāt ārzemju viesus, kādus komplimentus teikt augstākās sabiedrības dāmām, tās apcietinot. Rokasgrāmata ir arī sīki norādīts, kā vajag rīkoties ar nazi un dakšīņu.

AMERIKĀŅU DZĪVES KURIOZI
Kā zināms, pēdējos gados Amerikas Savienotajās Valstīs pieņemti vairāki reakcionāri likumi, kas vērsti pret streikotājiem, ierobežo darbaļaužu tiesības un apgrūtina viņu cīņu par dzīves un darba apstākļu uzlabošanu. Taču Amerikas Savienotajās Valstīs vēl līdz pat šim laikam nav atcelti likumi, kas pieņemti vēl pirms dažiem gadsimtiem un kas nebūt nav paši sliktākie.

Lūk, daži no tiem:
Ohajo štata kokvilnas plantāciju īpašniekiem likums aizliedz izmantot aršanā zilonus.

Pēc likuma, kas ir spēkā Indiānas štatā, katru, kas valkā bārdu, var saukt pie tiesas atbildības, ja «viņš pa paradumam noskūpst cilvēcisku būtni».

Eklhartas pilsētā (Indiānas

štats) likums aizliedz frizieriem baidīt bērnus, rādot, ka viņiem nogriezis ausis.

Sandžozefas pilsētā, Misuri štatā, ugunsdzēsējiem nav atļauts pastaigāties pa pilsētas ielām apakšveļā.

Fortmedisonas pilsētā, kas atrodas Aijovas štatā, ar likumu noteikts, ka ugunsdzēsēju komandai, pirms tā sāk dzēst ugunsgrēku, vismaz 15 minūtes jātrenējas.

Menas štatā likums aizliedz pieļaut mūļiem uguni no pakalpus.

Kalifornijas štatā tiem, kas grib izmantot pelu slazdus, vispirms jādabū medību atļauja.

Luizvilā, kas atrodas Kentuki štatā, sievietei, kura parādās peldkostīmā, jānēsā klāt nūja.

Tai pašā Luizvilā stingri aizliegts medīt zivis ar loku un bultām.

Mičiganas štatā, Sansolmari pilsētā, likums aizliedz splaut pret vēju.

Moheivas pilsētā (Arizonas štats) cilvēkam, kas pieķerts ziepju zādzībā, saskaņā ar likumu ar šo ziepju gabalu uz vietas jāzīpējas tik ilgi, līdz no tā nekas nav palicis pāri.

Nūhempširas štata ielu satiksmes noteikumos teikts: «Ja divi automobiļi, braukdami pretējos virzienos, sastopas krustojumā, tad tiem abiem jāapstājas, un nevienam no mašīnām nav tiesības kustēties no vietas tik ilgi, kamēr neaizbrauc otra.»

Kāds likums, kas ir spēkā Bostonas pilsētā, aizliedz turēt suņus, kuru augums pārsniedz 25 centimetrus.